

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0083 van 26 juli 2011
in de zaak 1011/0195/SA/2/0442

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frank COEL
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Kardinaal Mercierplein 8
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Patrick LACHAERT
kantoor houdende te 9820 Merelbeke, Hundelgemsesteenweg 166 bus 5-6
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

- 2. mevrouw [REDACTED]
- 3. de heer [REDACTED]
- 4. mevrouw [REDACTED]
- 5. de heer [REDACTED]
- 6. mevrouw [REDACTED]
- 7. de heer [REDACTED]
- 8. mevrouw [REDACTED]

allen bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Frank COEL
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Kardinaal Mercierplein 8
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 29 oktober 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 9 september 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij en de tussenkomenende partijen, met uitsluiting van de eerste tussenkomenende partij, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tremelo van 4 mei 2010 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een woning en het verbouwen van een handelspand.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomenende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 mei 2011.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick HAEGEMAN die loco advocaat Frank COEL verschijnt voor de verzoekende partij en voor de tweede tot en met de achtste tussenkomenende partijen, en advocaat Patrick LACHAERT die verschijnt voor de eerste tussenkomenende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

De Kamervoorzitter stelt de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voortzetting naar de openbare terechtzitting van 14 juni 2011. Aan de verzoekende partij werd een termijn toegekend voor het indienen van een aanvullende nota teneinde standpunt in te nemen omtrent de tijdigheid van de vordering en de ontvankelijkheid van het verzoekschrift, gelet op de door de eerste tussenkomenende partij ingeroepen exceptie met betrekking tot de ontvankelijkheid van de vordering. De verwerende partij en de tussenkomenende partijen kregen een repliektermijn.

De vordering tot schorsing wordt op de openbare terechtzitting van 14 juni 2011 behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft opnieuw verslag uitgebracht.

Advocaat Annick HAEGEMAN die loco advocaat Frank COEL verschijnt voor de verzoekende partij en de tweede tot en met de achtste tussenkomenende partijen en advocaat Patrick LACHAERT die verschijnt voor de eerste tussenkomenende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer [REDACTED] vraagt met een op 18 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 19 april 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

2.

Mevrouw [REDACTED], de heer [REDACTED], mevrouw [REDACTED], de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED], de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen elk met een op 28 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 19 april 2011, dat er grond is om het verzoek voorlopig in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

De Raad heeft aan deze verzoekende partijen tot tussenkomst echter slechts voorlopig toelating gegeven om in de debatten tussen te komen. Zij zullen het bestaan van hinder of nadelen, in hun hoofde, ingevolge de bestreden beslissing voldoende waarschijnlijk moeten maken. Zij kregen hiervoor een eenmalige termijn van dertig dagen. De beschikking tot tussenkomst werd aan deze verzoekende partijen tot tussenkomst betekend bij aangetekende brief van 26 april 2011.

Deze verzoekende partijen tot tussenkomst hebben – mede namens de verzoekende partij – een ‘memorie’ neergelegd op 26 mei 2011.

IV. FEITEN

Op 2 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij, namens de bvba DRD, bij het college van burgemeester en schepenen van Tremelo een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“verbouwen van een bestaand handelspand en het bouwen van een kantoorgebouw met conciërgewoning”*.

De aanvraag betreft een historisch gegroeide situatie omtrent een bedrijfsinplanting die ontstond bij een eenvoudige woning in half open orde waarbij nadien door inname van de tuinstrook ook enkele achtergelegen percelen werden ingenomen. Het oorspronkelijke perceel bij de woning

werd nagenoeg volledig dichtgebouwd tot op de beide aanpalende grenzen en tot tegen de achterste perceelsgrens. De toegang naar de achterliggende percelen werd aan het einde van een doodlopende straat gelegd, tussen twee buurwoningen in.

Een gedeelte van de gebouwen kan beschouwd worden als zijnde vergund geacht, want gebouwd vóór de inwerkingtreding van de gewestplannen. Voor een ander gedeelte van de gebouwen is de oprichtingsdatum onduidelijk. Er kan geen stedenbouwkundige vergunning worden voorgelegd voor het geheel van de bebouwing. Deze bedrijfsinplanting werd tot 2006 gebruikt door een tegelplaatser. De eerste tussenkomende partij, aanvrager van de huidige stedenbouwkundige aanvraag, is een groothandel in allerlei schoonmaakproducten voor diverse toepassingen.

Het betreft percelen met aan de linker voorzijde een oud, bestaand handelspand en achteraan een onvergunde opslagruimte. Het centrale gedeelte bestaat uit een betonverharding. Het overige gedeelte is onbebouwd, maar heeft een zekere begroeiing. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in zijn verslag dat dit terreingedeelte eerder bebost was en zonder vergunning zou gekapt zijn en waarvoor een compensatieregeling werd bekomen.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

De eerste aanvraag voor het verbouwen van het handelspand met woning en het bouwen van een nieuwe loods werd op 25 november 2008 door het college van burgemeester en schepenen geweigerd. Een administratief beroep ingediend bij de deputatie door de eerste tussenkomende partij werd niet ingewilligd op 12 februari 2009. Later werden nog twee aanvragen ingediend, respectievelijk in 2008 en 2009, die ook telkens geweigerd werden.

De huidige aanvraag voorziet enerzijds in een verbouwing van het gedeelte van de bebouwing dat zich achter de woning bevindt, tot tegen de achterste perceelgrens, en anderzijds het bouwen van een losstaande woning met kantoren op een achterliggend gedeelte van het perceel.

Parallel aan de aanvraag wordt een aanvraag ingediend tot ontbossing voor het linker gedeelte van de percelen. Deze werd verleend voor een te ontbossen oppervlakte van 1112m² met inbegrip van een compensatieregeling.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 december 1972 vastgestelde gewestplan 'Leuven', gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd geweest, aangezien de grootte van de bouwzone minder dan 500 m² bedroeg. De verzoekende partij en de tweede tot en met de achtste verzoekende partijen tot tussenkomst hebben evenwel bij aangetekende brief van 8 juni 2010 een gemotiveerd bezwaar ingediend bij het college van burgemeester en schepenen na de toekenning van de stedenbouwkundige vergunning door het college van burgemeester en schepenen.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 14 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit, betrekking hebbende op de kapvergunning en de compensatieregeling.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tremelo verleent op 4 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de eerste tussenkomenende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Watertoets

...

Het ontwerp is verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

...

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De bouwplaats situeert zich buiten de kern van de gemeente Tremelo. Gelet op de totale perceelsoppervlakte zal de toekomstige bebouwing geen overdreven terreinbezetting veroorzaken. Gelet op de voorgesteld vormgeving en gelet op het voorgestelde materiaalgebruik, zal de toekomstige bebouwing harmoniëren met de bestaande omliggende bebouwing en de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang brengen.

...

Algemene conclusie

Om bovenvernoemde redenen is het voorgelegde project stedenbouwkundig-architecturaal verantwoord.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij en de tweede tot en met de achtste verzoekende partijen tot tussenkomst op 8 juni 2010 en 9 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 18 augustus 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *het bedrijf wordt grotendeels gevestigd in bestaande gebouwen die op een zeer onoordeelkundige wijze werden ingeplant tot in de perceelgrens, met een zeer grote bouwdiepte. Voor een dergelijke bebouwing kan enkel naar een afbouw van de situatie gestreefd worden, waarbij niet meer dan onderhouds- en instandhoudingswerken aan deze bebouwing geoorloofd zijn en slechts een afbouw van de functie tot iets minder dynamisch;*
- *het nieuwe bedrijf zou ongetwijfeld een grotere dynamiek bezitten dan het bestaande bedrijf, wat in dit specifieke woonweefsel, met het karakter van een woonpark en gekenmerkt door nagenoeg uitsluitend eengezinswoningen, niet verantwoord is;*
- *de draagkracht van de plaats wordt overschreden;*
- *de plaats is onvoldoende ontsloten;*
- *de kantoren kunnen in samenhang met de rest van de bedrijvigheden beoordeeld worden en hebben daarenboven een capaciteit die de draagkracht van de omgeving overschrijdt,*
- *de woning heeft een architecturale-functionele samenhang met de kantoren, zodat een gedeeltelijke vergunning voor de woning uitgesloten is.*

...”

Na de partijen te hebben gehoord op 7 september 2010, beslist de verwerende partij op 9 september 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor het vol rood woongebied;*
- *de omvorming van een ambachtelijk en verwerkend tegelbedrijf naar een klein distributiebedrijf, met een sanering van de bestaande gebouwen, zal tot een verminderde impact op de omgeving leiden;*
- *door de aankoop van een bijkomend pand aan de straat kon worden overgegaan tot een grondig ingekrompen ontwerp tegenover eerdere voorstellen, met een opvatting van de bebouwing die de weerslag op de omgeving zal verminderen;*
- *de woning in tweede orde is van een vorm en typologie die in de omgeving nog voorkomt en is opgevat met een perceelsinrichting die voldoet aan wat gangbaar vooropgesteld wordt voor percelen in tweede orde;*
- *de verkeersbewegingen van en naar het bedrijf kunnen als beperkt ingeschat worden en niet overmatig voor deze lokale weg;*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij heeft geen exceptie opgeworpen in verband met de tijdigheid van het beroep.

De eerste tussenkomende partij betwist wel de tijdigheid van de vordering tot schorsing.

In het verzoekschrift tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij wordt het volgende gesteld:

“ ...

B. Wat het “gecorrigeerde” verzoekschrift dd. 28/02/2011 van verzoeker tot schorsing betreft

Dit “gecorrigeerde” verzoekschrift is ongetwijfeld laattijdig. Nu meer dan 30 dagen zijn verlopen sedert dat verzoekers tot schorsing kennis konden nemen van het Besluit dd. 19/08/2010 van de Bestendige Deputatie bij de Provincie VLAAMS-BRABANT, is dit “gecorrigeerde” verzoekschrift laattijdig.

...”

De tweede tot en met de achtste verzoekende partijen tot tussenkomst stellen in hun verzoekschriften het volgende:

“
...

Het inleidende verzoekschrift voldoet aan alle voorwaarden gesteld door artikel 4.8.16, §1, 3° VCRO, artikel 4.8.16, §2 tot en met §5 VCRO;

...”

In de aanvullende ‘memorie’ stellen de tweede tot en met de achtste verzoekende partijen tot tussenkomst:

“
...

Overwegende dat de bestreden beslissing het besluit is van de Bestendige Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant de dato 9 september 2010;

Overwegende dat dit besluit van de Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant ter kennis werd gebracht van de heer en mevrouw [REDACTED] op datum van 30 september 2010;

Overwegende dat het beroep werd aangetekend bij aangetekend schrijven de dato 27 oktober 2010, per post aangeboden op 29 oktober 2010, zijnde de voorlaatste nuttige dag voor het aantekenen van beroep voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen zodat de procedure ontvankelijk is ratione temporis;

...”

De eerste tussenkomende partij antwoordt hierop het volgende:

“
...

Het besluit van de Bestendige Deputatie bij de Provincie VLAAMS-BRABANT dateert van 09/09/2010.

Dit besluit van de Bestendige Deputatie bij de Provincie VLAAMS-BRABANT werd op een voor concludanten onbekende datum aan de heer en mevrouw [REDACTED] ter kennis gebracht. Dienaangaande laten de heer en mevrouw [REDACTED] na om ook maar enig bewijs voor te brengen alhoewel de bewijslast op hen rust.

Op 03/11/2010 ontving de Raad voor Vergunningsbetwistingen het verzoekschrift (zie dagstempel) van de heer en mevrouw [REDACTED].

Derhalve is het beroep laattijdig.

...”

Beoordeling door de Raad

Uit het door de verzoekende partij medegedeelde stuk, waartoe zij de mogelijkheid kreeg ter openbare terechtzitting van 17 mei 2011, blijkt dat de bestreden beslissing door de verwerende partij aan de verzoekende partij slechts werd aangeboden op 30 september 2010 terwijl de zendingsbrief zelf reeds was gedateerd op 20 september 2010. Overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO, zoals dit artikel gold vóór de decreetswijziging van 8 juli 2011, begon de beroepstermijn dan ook te lopen op 1 oktober 2010. Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 29 oktober 2010, is dan ook tijdig.

Wat het zogenaamde “gecorrigeerde” verzoekschrift betreft, stelt de Raad vast dit de regularisatie betreft van het initieel door de verzoekende partij ingediende verzoekschrift.

De verzoekende partij werd conform artikel 4.8.17, §2, eerste en tweede lid VCRO tot regularisatie door de griffie van de Raad verzocht bij aangetekende brief van 10 januari 2011 en heeft aan dit verzoek tijdig voldaan bij aangetekende brief van 26 januari 2011. De in artikel 4.8.17, §2, tweede lid VCRO voorziene termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van de brief waarbij het verzoek tot regularisatie wordt geformuleerd door de griffie, werd gerespecteerd. Het geregulariseerde verzoekschrift wordt dan ook geacht te zijn ingediend op 29 oktober 2010.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij en de tweede tot de achtste verzoekende partijen tot tussenkomst

Zowel de verzoekende partij als de tweede tot en met de achtste verzoekende partijen tot tussenkomst zijn derden belanghebbenden.

Standpunt van de partijen

Deze partijen verduidelijken hun belang in hun aanvullende 'memorie' als volgt:

" ...

Overwegende dat ter zitting ambtshalve de Raad opwierp dat de verzoekende partijen in tussenkomst hun belang nauwkeurig dienden te omschrijven daar waar op zich het nabuurschap niet zou volstaan zoals aangegeven in het verzoekschrift strekkende tot vrijwillige tussenkomst;

De verzoekende partij geeft aan dat zij als eigenaar van een onroerend goed in de onmiddellijke buurt van de inrichting waarvoor de [REDACTED] een bouwvergunning en een uitbatingsvergunning vraagt waardoor zij onbetwistbaar overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State beschikt over een actueel en rechtmatig belang waarover infra meer;

Overwegende dat de Raad het belang van de 5 verzoekende partijen in tussenkomst niet nuttig in vraag kan stellen daar waar partijen wonen in de onmiddellijke nabijheid en de weerslag zullen ondervinden van de vestiging van zodra de bouwplannen worden gerealiseerd indien toegekend zoals gevraagd waarbij in hun onmiddellijke buurt een uitbating principieel onderworpen aan een milieuvergunning klasse 2 zowel transport, opslag als overslag van scheikundige producten zal organiseren in het midden van een woonwijk met landelijk karakter waarbij transport van scheikundige stoffen, iedere beweging van personeel of cliënteel zal zorgen voor een onmiddellijke belasting van de rustig gelegen buurt;

Overwegende dat in deze zin verzoekers laten gelden dat inderdaad de [REDACTED] een groeierende vennootschap is dewelke zich onledig houdt met de verwerking van scheikundige producten voor industriële reiniging, deze producten aankoopt in bulk, opslaat op haar terreinen, verwerkt tot eindproducten en derhalve overslaat in kleinere verpakkingen, tenslotte deze producten te koop aanbiedt aan groot- en kleinhandel in volumes variërend volgens de vraag van de koper en deze vervolgens terug zal transporteren door de ganse woonwijk zo ook langs het erf van verzoekers via een kleine doodlopende straat in een residentiële buurt met een landelijk karakter;

Overwegende dat het belang van verzoekers erin bestaat dat zij zullen geconfronteerd worden in een rustige woonwijk met een uitbating dewelke de facto slechts een

uitbatingsvergunning zou mogen krijgen voor een industriële activiteit onderworpen aan een milieuvergunning klasse 2 op een speciaal hiertoe ingericht bedrijventerrein waarvan de uitrusting, waarvan men thans de bouwvergunning vraagt, zich niet toe leent tot een dergelijke uitbating met alle gevolgen van dien van mogelijke reukhinder, milieuhinder, mogelijk zware gevolgschade bij een eventuele ramp in geval van de stockage van scheikundige brandbare tot zeer brandbare toxische tot zeer toxische en explosieve stoffen;

Dat bovendien deze stoffen zullen worden aan- en afgevoerd zonder de minste speciale bescherming via vrachtwagens en bestelwagens langs het erf van vertogers om zodat zij een belang hebben hun wijk te vrijwaren tegen deze geplande activiteit en het niet verlenen van de bouwvergunning zal leiden tot het niet uitvoeren van een belastende industriële activiteit vlak voor het erf van verzoekers wat een voordeel inhoudt, het verlenen van de vergunning onbetwistbaar een nadeel zal betekenen;

...

De eerste tussenkomende partij repliceert hierop in haar aanvullende 'memorie' als volgt:

“ ...

Het was duidelijk de afspraak ter zitting dat het verweer van verzoekende partijen zich enkel over de tijdigheid van het beroep en niet over andere onderwerpen zou uitstrekken.

Derhalve kan er dan ook met de aanvullende memorie over het belang van de verzoekende en vrijwillig tussenkomende partijen geen rekening worden gehouden.

...”

Beoordeling door de Raad

Wat betreft de repliek van de eerste tussenkomende partij, stelt de Raad vast dat het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 17 mei 2011 gewag maakt van de mogelijkheid tot het innemen van een standpunt betreffende de tijdigheid en de ontvankelijkheid van het verzoekschrift via een aanvullende nota en dit zowel voor de verzoekende partij als voor de verwerende partij en de tussen te komen partijen. Bijgevolg kan, in tegenstelling tot wat de eerste tussenkomende partij stelt, de aanvullende nota zich over andere onderwerpen uitstrekken dan enkel de tijdigheid; meer bepaald ook over het belang. Dit is immers ook een element van ontvankelijkheid.

De Raad merkt bovendien op dat de tweede tot en met de achtste verzoekende partijen tot tussenkomst, bij beschikking van 19 april 2011 aan hen betekend bij aangetekende brief van 26 april 2011, een termijn gekregen hebben van 30 dagen, waarbinnen zij een nadere uiteenzetting dienden te geven omtrent hun belang om in deze procedure tussen te komen. De verzoekende partijen tot tussenkomst hebben aan dit verzoek tijdig voldaan.

Wat betreft de gegeven verduidelijking van het belang van de verzoekende partijen tot tussenkomst, stelt de Raad vooreerst vast dat, om als derden belanghebbenden bij de Raad op ontvankelijke wijze een verzoek tot tussenkomst te kunnen instellen, artikel 4.8.19, §1 VCRO in samenlezing met artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist dat de verzoekende partijen tot tussenkomst, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moeten kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partijen tot tussenkomst zullen dus het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet

moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen tot tussenkomst dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden.

Een zelfde redenering dient aangehouden te worden met betrekking tot het belang van de verzoekende partij die als derde belanghebbende het beroep bij de Raad instelt.

Slechts in voorkomend geval zal de Raad de verzoekende partij en de verzoekende partijen tot tussenkomst conform artikel 4.8.19, §1 VCRO in samenlezing met artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO kunnen aanmerken als belanghebbenden.

De Raad stelt vast dat zowel de verzoekende partij als de verzoekende partijen tot tussenkomst stellen dat zij eigenaar zijn van een onroerend goed in de onmiddellijke buurt van de inrichting waarvoor de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd ingediend.

Het loutere nabuurschap op zich kan echter niet volstaan om de verzoekende partij en de verzoekende partijen tot tussenkomst het rechtens vereiste belang te verschaffen om in de procedure tussen te komen. In het licht van het voorgaande kunnen de verzoekende partij en de verzoekende partijen tot tussenkomst niet bijgetreden worden wanneer zij kennelijk zonder meer lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een perceel, gelegen naast of in de onmiddellijke nabijheid van de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, hen op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad ook niet toe om ambtshalve enige hinder of nadelen, en dus ook niet enig belang, in hoofde deze partijen te vermoeden.

Daarnaast stelt de Raad vast dat de verzoekende partij en de verzoekende partijen tot tussenkomst hun belang koppelen aan de omstandigheid dat de activiteit uitgeoefend door de eerste tussenkomende partij zowel transport, opslag als overslag van scheikundige producten betreft in het midden van een woonwijk met landelijk karakter waarbij transport van scheikundige stoffen, en elke beweging van personeel of cliënteel zal zorgen voor een onmiddellijke belasting van de rustig gelegen buurt. Meer bepaald, maken deze partijen gewag van mogelijke reuk- en milieuhinder en mogelijke zware gevolgschade bij een eventuele ramp in geval van stockage van scheikundige brandbare tot zeer brandbare toxische en explosieve stoffen.

De mogelijke reuk- en geurhinder wordt door de Raad niet weerhouden aangezien dit op zich geen causaal verband heeft met de stedenbouwkundige aanvraag. Er werden aan de Raad geen gegevens verstrekt in verband met een aan het bedrijf van de eerste tussenkomende partij verbonden milieuvergunning, maar het is duidelijk dat de aangehaalde hinder eerder relateert aan voorwaarden van een milieuvergunning.

De beschreven verkeershinder en belasting voor het woonklimaat en de mogelijke gevolgschade bij een eventuele ramp in geval van stockage van scheikundige brandbare tot zeer brandbare toxische en explosieve stoffen, worden door de Raad wel aanvaard als voldoende concreet omschreven mogelijke hinder en nadelen en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die door de bestreden beslissing worden vergund.

Deze conclusie geldt ook ten aanzien van de tweede tot en met de achtste tussenkomende partijen, aangezien ze in dezelfde woonwijk gehuisvest zijn.

De verzoekende partij en de tweede tot en met de achtste verzoekende partijen tot tussenkomst kunnen dus als derden belanghebbenden worden aangemerkt in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

Het verzoek tot tussenkomst van de tweede tot en met de achtste verzoekende partijen tot tussenkomst wordt dan ook ontvankelijk verklaard.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De eerste tussenkomende partij stelt dat de vordering tot schorsing onontvankelijk is en omschrijft dit als volgt:

“ ...
Enerzijds wordt een voorlopige schorsing gevraagd, terwijl geen enkele vordering tot nietigverklaring door de derden [REDACTED] wordt gesteld.
...”

De verzoekende partij en de tweede tot en met de achtste tussenkomende partijen repliceren in hun aanvullende nota als volgt:

“ ...
Overwegende dat het verzoekschrift samen met het gevoegde bezwaarschrift niet anders kan worden gelezen dan dat de verzoekende partijen zich verzetten tegen het afleveren van een bouwvergunning aan de heer [REDACTED];

Dat eveneens in dit bezwaarschrift de voorlopige schorsing van de beslissing van de Bestendige Deputatie werd gevraagd;

Overwegende dat alle stukken samen niet anders kunnen worden gelezen dan dat de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] een verzoek hebben ingediend strekkende tot nietigverklaring en voorlopige schorsing van de beslissing van de Bestendige Deputatie;

Overwegende dat inderdaad in de inleidende akte het woord annulatie of nietigverklaring niet werd gebruikt maar dat een administratief beroep dient te worden gelezen in de zin dat het effect ressorteert en niet anders kan worden begrepen dan dat de verzoekende partij zich verzet tegen het verlenen van de bouwvergunning en beroep aantekent tegen het besluit van de Deputatie van Vlaams-Brabant en dat het beroep dan ook in zijn totaliteit dient te worden gelezen en dat de discussie niet mag worden verengd tot loutere semantiek;

“ ...
Overwegende dat de Bestendige Deputatie in haar kort verweer hierover trouwens geen enkele opmerking maakte de inleidende akte niet anders geïnterpreteerd kan worden dan dat verzoekers de vrijwillig tussenkomende partijen niet wensen dat een bouwvergunning zoals gevraagd door de heer [REDACTED] zou worden afgeleverd;
...”

De eerste tussenkomende partij repliceert in haar aanvullende nota hierop dat de verzoekende partij in haar aanvullende nota hierover geen standpunt kon innemen.

Beoordeling door de Raad

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet uitsluitend worden aangemerkt als de beoordeling van de formele volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid ervan. De registratie van een verzoekschrift verhindert dus niet dat een beroep in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard.

Het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een vordering, en meer in het bijzonder wat betreft het voorwerp van de vordering, betreft de openbare orde en behoort ambtshalve aan de Raad toe. De omstandigheid dat de verwerende partij terzake geen exceptie heeft ingeroepen is dan ook irrelevant. Anderzijds stelt de Raad vast dat de eerste tussenkomende partij terzake wel een exceptie heeft ingeroepen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar initieel verzoekschrift het voorwerp van de haar vordering omschrijft als volgt:

“ ...

Vraag tot schorsing.

Om hogervermelde reden vragen wij dan ook een voorlopige schorsing van de beslissing van de Bestendige Deputatie, aangezien daarenboven de werken nog niet aangevat zijn.

...”

Het loutere feit dat het verzoekschrift afsluit met de vraag de vergunningsbeslissing te schorsen, doet echter geen afbreuk aan de omstandigheid dat het verzoekschrift, ook al is het eerder onbeholpen en verwarrend geformuleerd, tevens moet beschouwd worden als een verzoek tot vernietiging. Dit blijkt voornamelijk uit het geregulariseerde verzoekschrift waar uitdrukkelijk de geschonden geachte regelgeving wordt aangeduid. Tevens merkt de Raad op dat de verzoekende partij de bestreden beslissing ook voldoende duidelijk heeft aangeduid en dat er, conform artikel 4.8.16, §3, vierde lid VCRO een afschrift van de bestreden beslissing aan het verzoekschrift werd gehecht.

In dit licht kan bijkomend worden opgemerkt dat de Raad zich overeenkomstig artikel 4.8.1 VCRO als administratief rechtscollege onder andere uitspreekt over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Zo de Raad vaststelt dat de bestreden vergunning onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing (artikel 4.8.3, §1 VCRO).

Dit betekent dat een bij de Raad aanhangig gemaakt beroep minstens en in eerste instantie de vernietiging van een bestreden beslissing dient te bevatten. Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er trouwens op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over vernietigingsberoepen (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 195, nr. 570).

Indien een partij dus beroep aantekent tegen een in laatste aanleg genomen bestuurlijke beslissing, beoogt deze partij in principe de vernietiging van deze beslissing.

Het door de verzoekende partij ingediend beroep dient dus als een vernietigingsberoep beschouwd te worden, met als accessorium een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De exceptie van de eerste tussenkomenende partij kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Vraag tot schorsing

Om hogervermelde reden vragen wij dan ook een voorlopige schorsing van de beslissing van de Bestendige Deputatie, aangezien daarenboven de werken nog niet aangevat zijn.

...
...”

De door de verzoekende partij vermelde redenen zijn de volgende:

“ ...

De locale verankering van het bedrijf in Tremelo is zeer beperkt, daar slechts 4 van de huidige 8 werknemers in Tremelo wonen en dat deze groothandel leveringen in heel het land uitvoert. Er ontstaan daardoor belangrijke verkeersstromen van personen- en vrachtwagens over kleine landelijke en dichtbevolkte wegen.

Dit alles impliceert dat de voorziene implanting niet levensnoodzakelijk is voor een goede werking van het bedrijf.

We verwijzen hierbij naar het voorontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk structuur van Tremelo, en wij citeren p 95/134

“niet verweefbare bedrijven richten zich beter naar de ambtelijke zones van omliggende gemeentes waar ze vaak beter ontsloten zijn naar het hogere verkeersnetwerk” (bv korstbijzijnde afrit autoweg Rotselaar, 10 km)

De vergelijking van de verwachte trafiek met die van het verdwenen tegelbedrijf [REDACTED] is volledig uit te lucht gegrepen, daar dit bedrijf al meer dan 5 vijf inactief is, en voordien meerdere opeenvolgende faillissementen heeft doorlopen, waardoor er geen betekenisvolle metingen beschikbaar zijn.

Alhoewel in deze periode de omliggende bebouwing in de directe omgeving enorm is toegenomen, oa door enkele verkavelingen, waren deze nieuwe bewoners zich niet bewust van de aanwezigheid van een tegelbedrijf in de [REDACTED].

De Bestendige Deputatie verwijst naar de aankoop van een bijkomende woning aan de straat zijde alhoewel deze nergens in de voorgelegde plannen werd opgenomen.

*De Bestendige Deputatie heeft tot nu toe tweemaal een besluit genomen in deze zaak, en wij moeten vaststellen dat deze besluiten tegenstrijdig zijn, niettegenstaande de kenmerken van het in te planten bedrijf in expansie, ongewijzigd bleven. Deze kenmerken werden nogmaals expliciet door de heer █████ mondeling bevestigd tijdens de informatievergadering die doorging op 18 oktober 2010 in het gemeentehuis van Tremelo.
..."*

In het geregulariseerde verzoekschrift wordt geen verdere uiteenzetting meer gegeven omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij stelt enkel dat de verzoekende partij niet aantoonst dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt ingevolge de afgeleverde vergunning.

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet motiveert.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoonst:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden;
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Bovendien kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het al dan niet geregulariseerde verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met latere bijstellingen en uitbreidingen omtrent de door de verzoekende partij te lijden hinder en nadelen, zoals vervat in de aanvullende ‘memorie’ van de verzoekende partij, kan de Raad geen rekening houden. De vordering tot schorsing dient immers beoordeeld te worden aan de hand van wat in het verzoekschrift en de daarbij gevoegde stukken wordt omschreven.

De Raad stelt, samen met de eerste tussenkomende partij, vast dat het verzoekschrift noch het geregulariseerde verzoekschrift waarin de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt gevorderd, toelichting geeft inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Dit impliceert in concreto dat de verzoekende partij nalaat concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en anderzijds dat de verzoekende partij op geen enkele wijze het moeilijk te herstellen karakter van enig nadeel inroept.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift ter ondersteuning gevoegde stukken, dient de Raad vast te stellen dat er geen moeilijk te herstellen ernstige nadelen worden ingeroepen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de tweede tot en met de achtste verzoekende partij tot tussenkomst wordt ontvankelijk verklaard.
2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 juli 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS